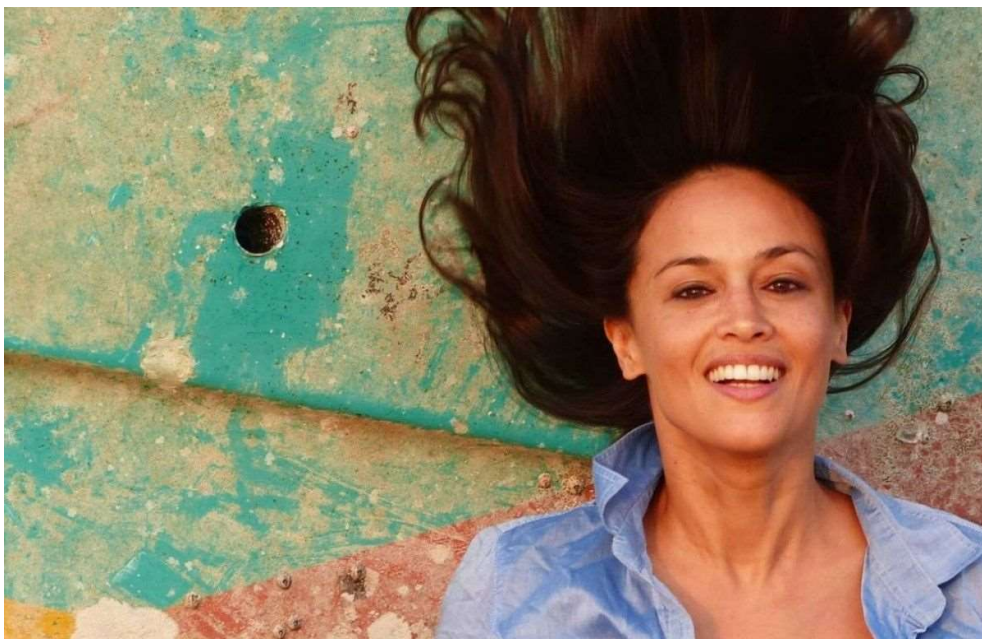

Jakob Brønnum: Tishani Doshi – her kan man få livsmodet tilbage

Publiceret 16/04/2021 i [Bøger/Kultur](#) af [Jakob Brønnum](#)

Print

ANMELDELSE // LYRIK – Det hører til sjældenhederne, at ny indisk lyrik udkommer på dansk, men den fremragende indisk-amerikanske lyriker og romanforfatter Tishani Doshis seneste digtsamling, *Piger kommer ud af skovene*, er netop blevet oversat. Jakob Brønnum har læst den. Og fået livsmodet tilbage.

Det er lige lovlig tungt for tiden. Den grovkornede umenneskelighed, eller måske bare den glemte menneskelighed, angriber én fra alle hjørner af verden. Som jeg skriver det her, er [Tesfaye citeret i The Guardian](#) for at sige om syriske flygtninge som sendes hjem, ”vores politik virker”. Overalt glemmer man, at der er mennesker involveret.

De politikere, der melder sig syge med stress, er dem, der er under anklage for diverse overtrædelser, mens dem, der forsvarer menneskeværdet, bare bryder sammen lige så stille under populismens ondskabsfuldhed, som [Pernille Skipper for et par dage siden](#).

Over hele Skandinavien kommer voldtægtsanklagede mænd i tv og [interviewes af mænd om, hvor strengt det er](#).

Her kan man få livsmodet tilbage, fordi hun som lyriker viser, at ordene er levende og skældsordene døde. Fordi hun viser, at mennesket har ånd, som overstiger vores destruktive digitale dæmoni. Og at den ånd ikke kan gå til

De sociale medier er simpelthen en fejl, ligesom rygning. Det er virkelig behageligt i små doser, men man går til grunde af for meget, og der ligger i det, at man ikke kan vælge mellem lidt eller meget; man bliver suget ind i det med sin menneskelighed.

Man kan genfinde medmenneskelighed ved at forlade medierne, de sociale og de andre, men det er jo heller ingen løsning. *What to do?* Lige præcis i den situation har jeg nu tre gange oplevet, at der er sket noget uventet, selvom det er det samme, der er sket. Håbet er kommet tilbage i store hvide skyer, sejlene gennem bevidstheden.

Kaur, Gorman, Doshi

Første gang var, da jeg så min teenagerdatter sidde og læse [Rupi Kaur, den canadiske digter](#), der er en vegetarisk udgave af Emily Dickinson for det 21. århundrede. Anden gang var, da jeg hørte Amanda Gorman ved præsidentindsættelsen, klart den største livelyrikoplevelse, jeg har haft (og hvilken hån, at den lille bitte danske kulturelites smagsdommere stiller spørgsmål ved, om [Gormans tekst er poesi](#)).

Tredje gang var, da jeg læste Tishani Doshi, den indisk-amerikanske romanforfatter og lyriker. Hun er netop kommet på dansk i Claus Ankersens glimrende oversættelse. Her kan man få livsmodet tilbage, fordi hun som lyriker (ligesom de to andre) viser, at ordene er levende og skældsordene døde. Fordi hun viser, at mennesket har ånd, som overstiger vores destruktive digitale dæmoni. Og at den ånd ikke kan gå til.

Midt i al ragelset finder vi mindelser om et liv, der viser os,
at livet i sig selv ikke er fragmenteret, men altid helt, uanset
hvad øjeblikket måtte vise os

Hun sætter det i digtsamlingen *Piger kommer ud af skovene* ind i grundoplevelser, man som inder har i den almindelige dagligdag. Som i digtet om *Hvad havet skyllede op*, på side 20. Enhver der har stået ved kysten i et tredjeverdensland ved, hvad hun taler om. Midt i al ragelset finder vi mindelser om et liv, der viser os, at livet i sig selv ikke er fragmenteret, men altid helt, uanset hvad øjeblikket måtte vise os:

*Koste, bh'er, tomme flasker
sprut. Spidsen af min brors
manglende pegefinger. Elpærer, tandpastatubehætter,
hygiejneartikler. Kastanjer,
kokosnøddeskaller, krager, krabber.
Tre døende fisk, fire døde bedsteforældre.
Sandaler af enhver slags: gummi, læder,
rexine, filt. Reb, bløddyr, barder, skum.
To spøgelsesbørn sankende sig hjemad.*

Hun er vidunderlig, det er som at læse Lorca-på-speed, hvis det ikke var, at det ikke er kunstigt fremkaldt, det er tingen selv. Livet. Man kan ikke blive færdig med det, fordi det sproglige mesterskab er så tæt vævet sammen med den flimrende, materialistiske, eksistentielle virkelighed. Alting skifter hele tiden, ligesom lyset i april.

Den fugtige sommer i Madras

Det er ikke mildt, melankolsk og søgende som Kaur og ikke storslået og samfundsmæssigt håbefuldt som Gorman. Det er knivskarpt, brutalt, det er bevidst litteratur, der også står i samklang med traditionen med f. eks. et digt om den store amerikanske 20. århundredes digter Elisabeth Bishop (s. 70).

Det er overvældende billedtæt og tropisk varmt, fugtigt – som åbningsdigtet *Sommer i Madras*, Doshis hjemby, her i sin helhed:

*Alle i huset er døende.
Mor i et værelse med aircondition
kan ikke høre mens floder bryder deres dæmninger
imod hendes nerver. Far går hvileløst fra veranda til veranda
og falbyder små stykker hud til rækken af skrigende skarlagensrøde
flammetræer. Ægtefælle forsøger at pacificere fortidens fremrykkende
styrker ved at stoppe sine ører fulde af tørrede mango-frøskaller. Og bror?
Bror er den mest åndsforladte af dem alle. Han åbner døren. Tager dødens
paraply. Slår den let ned her og der. Synger.*

Det virker, som om Doshi opfatter livet fuldstændig som undertegnede tilfældigvis også gør, som grundlæggende set et stof, vi alle sammen har hele tiden og altid deler.

Medmenneskelighed, *remember?* Hun er utroligt god til at lade det få basalt eksistentielt perspektiv, og hun kan tilmed skrive om dets undergang, uden at det forsvinder:

*Luk ikke øjnene. Fang en fisk.
Knus dens hoved og betragt livet gispe
ud af den. Spyt benene ud i sand.
Forær dine knogler til en eller anden. (S. 21)*

Sådan bliver man lykkelig

Citatet er fra digtet *Sådan bliver man lykkelig på 101 dage*. Mens man læser, tror man et øjeblik, det er fiskens knogler, selvom den netop ikke har nogen, og der sikkert står *bones* på engelsk. Hvad der end står, er det en glidende overgang mellem fiskens liv og dit liv, vel at mærke under det perspektiv, at I begge kan miste det, og du var ansvarlig for, at den mistede sit, men at din fortsatte baksen med det viser dets uforgængelighed.

Titeldigtet *Piger kommer ud af skovene* har været trykt i verdens førende lyrik tidsskrift, det amerikanske *Poetry*. Det fortæller poetisk om noget, vi normalt blot møder i nyhederne som oprørende tragisk:

*Piger kommer ud af skovene,
hyldet i kapper og hætter,
de bærer jernstænger og stearinlys
og et væld af ar, indsamlet
på umodne græsmarker og i by-
busser, i templer og i barer. Piger
kommer ud af skovene
med trusser bundet om læberne,
og larmer så meget, det er umuligt
at høre. Løfter verden også stemmen?*

[Her](#) kan man høre hende selv læse digtet. Inger Christensen har ikke levet forgæves.

Køb den her bog, og glem den ikke nogen steder, som politikerne glemmer menneskeligheden, som nettroidene bevidst undertrykker den, så vi andre glemmer den og som dagligdagens virkelighed forsøger at få dig væk fra dens ødelæggelse for øjnene af os, gennem altid at stimulere dig til at ville købe dig et andet sted hen.

Det er lige her, det sker.

Tishani Doshi er født 1975 i Madras med walisisk mor og indisk far. Hun har en kandidatgrad i Creative Writing fra Johns Hopkins University. *Piger kommer ud af skovene* er udgivet internationalt på toneangivende lyrikforlag, i England (Blood Axe Press, hvor Tafdrup også kommer) og USA (Copper Canyon).

Doshi har fået flere priser. Hendes første bog, *Countries of the Body* (2006), vandt en pris for bedste debutdigtsamling. Doshis første roman, *The Pleasure Seekers* (2010), var shortlistet til Hindu Best Fiction Award.

[LÆS FLERE ARTIKLER AF JAKOB BRØNNUM HER](#)

Tishani Doshi: *Piger kommer ud af skovene*

Oversat af Claus Ankersen

Det Poetiske Bureaus Forlag 2021

Foto: [Instagram/Carlo Pizzato](#).

- JAKOB BRØNNUM
- SENESTE ARTIKLER

Jakob Brønnum er forfatter til 36 bøger. Senest er kommet "Gensyn med den store fortælling" (Eksistensen, 2019), digtbogen "Virkeligheden 2.0" (Det poetiske bureaus forlag 2019, 276 sider), "Bowie - Rockmusikeren som eksistensdigter" (Eksistensen, 2018) og digtbogen "Øjeblikkets tredje tilstand" (Det poetiske bureaus forlag 2018, 353 sider)

De senere bøger:

Nøjsomhedens tivoli (digte, 2017)

Matthæuseffekten (essay, 2017)

Den sidste passion (digte, 2017)

Lysåret (haikudigte, 2016)

Fortællinger fra undergrunden (noveller, 2016)

Pengeguden (essay, 2026)

Porten til den indre by (digte, 2016)

Argumenter mod døden (essay, 2015)

Langsomheden 1.0 (digte, 2015)

Malmö by night (digte, 2014)

Sange ved himlens port (Dylan-bog, 2014)

Mail: bronnum1@gmail.com

Hjemmeside: <https://sites.google.com/site/jakobbroennumshjemmeside/>

Jakob Brønnum er født og opvokset på Frederiksberg. Han har HumBas fra RUC og er cand. theol. fra Århus Universitet. Jakob Brønnum er en ofte anvendt foredragsholder (se

hans foredrag på <http://www.sogneaften.dk/jakob-broennum.htm>). Han bor i dag i Örebro i Sverige med sin familie. Hans færøske hustru Rúna í Baianstovu (og skolekammerat fra Johannesskolen på Frederiksberg) er lektor og forsker ved socionomuddannelsen på universitetet i Örebro. Jakob Brønnum er redaktør af nettidsskriftet Den smalle bog, som han grundlagde 2016 samt af et teologisk/fagpolitisk tidsskrift. Han har siddet i bestyrelsen for Dansk Forfatterforening og i styregruppen for BogForum. Han har været formand for Den skønlitterære gruppe i forfatterforeningen og for den internationale forfatterforeningsorganisation Baltic Writer's Council. Han har skrevet for bl.a. Aarhus Stiftstidende, Bogmarkedet og Kristeligt Dagblad. Han sidder i bestyrelsen for den offentlige virksomhed Länsmusiken, Örebro og har tidligere siddet i innovationsrådet ved Örebro Universitets fakultet for humaniora. På POV International skriver Jakob Brønnum kulturstof og om etiske og eksistentielle problemstillinger.